

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Verdenskors fra spiret på Martinskirken

Kirke og menigheder i mission i mange retninger

Læs om :
Tilgivelse i menigheden
Blomsten i Botswana
Børnene i Brasilien
Ny kirke i Århus
+ 18 weekend

Nr. 10-11

Oktober-November 2003

Årgang 53

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for
Den evangelisk-
lutherske Frikirke
i Danmark

*Bladet udkommer
6-8 gange årligt.
Pris: 100 kr.; unge
under udd. 50 kr.;
udland 150 kr.*

Redaktion

Vagn Lyrstrand
(ansv)
Leif G. Jensen
Jens Nex (grafik)

Ekspedition

Ewaldsvej 9
8723 Løsning
Udland:
Postparken 58,2
2720 Kastrup

Abonnement:

Daniel Jensen
Banevolden 26,2
2500 Valby
Giro nr. 5497701

Sats og tryk

Redaktionen og
Tolstrups Trykkeri

Udgivelse støttet af
**Den Lutherske
Arvs Fond**

Viden, gudstro, venner

Konfirmandundervisningen 2003-04 blev indledt en regnfuld weekend i slutningen af august med en tur til Hjarnø. Jeg var ude at lægge poster til terrænløbet lørdag formiddag og afleverede den sidste hos damen i campingpladsens kiosk. "Spørg drengene, hvor mange venner Daniel havde. Og giv dem en is, hvis de svarer rigtigt." Hun fik penge til 6 gode is, som drengene fik senere på dagen. For de kendte svaret: Daniel havde tre venner.: Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego. Sådan lød deres babyloniske navne.

Bud, tro og fællesskab

På konfirmandlejren gennemgik vi de første tre bud. Første bud "Du må ikke have andre guder" læste vi i lys af Daniels Bog kapitel 3. Daniels tre venner trodsede kongens krav om at tilbede en guldbilledstøtte. Der var blevet gjort meget for at "omskole" dem i Babylon. Men de unge mænd afviste at dyrke fremmede guder og var til stor støtte for hinanden - og for Daniel. De havde viden, tro og venner. Tre afgørende ting - også for os!

Konfirmandundervisningen fortsatte forleden onsdag i Løsning. Vi gennemgik som det første syndefaldsberetningen under overskriften: "Da mennesket valgte forkert." Vi talte om, hvad der får os til at vælge, som vi gør. Svarene voksede frem fra teksten i 1. Mosebog kapitel 3 (beretningen om syndefaldet):

Vi skal kende Guds vilje. Vi har brug for tillid til Gud.

Vi har brug for støtte fra andre kristne.

Viden

Viden er godt. Derfor går vi i skole. Og vælger man ikke at passe sin skole, vil det præge ens liv på en dårlig måde. Også valg af venner og ægtefælle sætter varige spor. Vi mærker, at vi har brug for at vide meget om livet, og hvordan vi bør leve.

Beretningen om Adams og Evas syndefald viser, at de havde den nødvendige viden. De vidste, at Gud i sin godhed havde givet dem alle havens træer at spise af.

Men frugten på træet til kundskab om godt og ondt, måtte de ikke spise. Alligevel valgte de forkert. De traf det valg, som aldrig kunne gøres om. De faldt i døden.

Det er godt og nødvendigt at vide, hvad De ti Bud betyder for os i praksis. Men en sådan klar viden garanterer desværre ikke, at vi lever derefter.

Gik det galt for Eva, som kendte Guds vilje så godt, hvor meget mere vil vi da ikke være tilbøjelige til at give efter og vælge det, som er ondt, og som kan ødelægge livet for både os selv og vor næste til vanære for Gud.

Guds-tro

Hvad gjorde Eva da forkert? Hun talte med slangen *om* Guds ord i stedet for at tale *med* Gud om slangens ord. Hun havde viden, men stolede på sin egen dømmekraft i stedet for på Gud. Hun kaldte ikke på Gud i valgsituationen. Derfor blev hendes tillid til ham undermineret og gik til grunde. Derfor valgte hun forkert.

Mange gange ved vi også, hvad Gud vil, og at det er godt for os og andre, og alligevel vælger vi forkert. For vi tror ikke rigtigt på det, vi ved.

Her viser Daniels venner os, hvad vi behøver. De troede på Gud. Derfor sagde de nej til at tilbede kong Nebukadnezars guldbilledstøtte. De trodsede endog truslerne om at blive kastet i den brændende ovn (Dan 3). De stolede jo på Gud. Og dermed var sagen afgjort. Gud havde valgt dem. Og deres tro bandt dem til Gud.

På samme måde behøver vi tro og tillid til, at Jesus ikke slipper os og ik-

ke forlader os, ligesom han ikke svigtede Daniels venner, da de blev kastet i ilden - og blev reddet. Jesus Kristus vil også redde dig, som er hans discipel. Der findes intet bedre end at kende ham. Han redder os ud af den skyld og død, som end ikke den største klogskab ville kunne redde os fra. Guds-tro, dvs tillid til Gud Fader og til Jesus Kristus, vor broder, er det største og vigtigste for os.

Venner

Og så er der måske lige én ting mere, som er afgørende: nemlig en kristen ven. Hvor var Adam, da Eva blev fristet af slangen? Han stod hos hende - tavst og afventende. Han burde have åbnet sin mund og sagt: "Eva! Vi gør det ikke. Vi holder fast ved det, Gud har sagt, også selv om virkeligheden lige nu ser ud til at give os nye muligheder for at leve livet." Havde han talt sådan til hende, havde han været hendes ven. Tavsheden ramte hårdt.

Lad os være hinandens kristne venner og tale med hinanden om Guds vilje og Guds godhed i hjemmet, i menigheden og kristne imellem. Da vokser vi i viden, gudstro og venskab. Det har vi brug for - ligesom Daniels tre venner havde det.

Leif G. Jensen

Tilgivelse i menigheden

Tilgivelse er nødvendig for os alle. Men behøver vi også Guds tilgivelse? Og hvilken rolle spiller menigheden i forbindelse med tilgivelsen?

Tilgivelse imellem mennesker

Alle er enige om, at tilgivelse er nødvendig. Ja, tilgivelsen kommer helt op på siden af det daglige brød. Den er så basal og grundlæggende, at man føler sin tilværelse truet, hvis ingen vil tilgive.

Det behøver man ikke at være kristen for at kende til. Alle - uanset tro og livsholdning - har brug for at blive anerkendt og elsket af andre mennesker. Og når vi har gjort andre ondt, behøver de vores undskyldning, ligesom vi behøver deres tilgivelse. Sådan er det bare.

Tilgivelse fra Gud

Men behøver et menneske at blive tilgivet af Gud? Her hører enigheden op. Ateisten siger selvfølgelig nej. For han tror jo ikke, at Gud er til.

Mange religiøse svarer, at det jo er meget godt med tilgivelse, men at det er bedre, hvis mennesket forbedrer sig og ændrer sig, så det ikke gør andre ondt. For dem er tilgivelse den "billige" løsning og ikke andet end begyndelsen på det, som det drejer sig om: at man forbedrer sig.

Hvad siger Jesus Kristus? Hvad siger Bibelen?

Tilgivelse

Bibelen sætter Guds tilgivelse i centrum. I Matthæus-evangeliet kapitel 1

står der om Jesus: *"Du skal give ham navnet Jesus; for han skal frelse sit folk fra deres synder"* (Matt 1,21). Navnet Jesus betyder Frelser. Og frelsen er frelse fra synden.

1) Første gang evangelisten herefter nævner synd og frelse er i forbindelse med dåb i Jordanfloden: *Da drog Jerusalem og hele Judæa og hele Jordanegnen ud til ham, og de blev døbt af ham i Jordanfloden, idet de bekendte deres synder* (Matt 3,5-6). Det var den samme Døber, der sagde om Jesus: *"Se Guds lam, som bærer verdens synd!"* (Joh 1,29). Tilgivelsen hvilede altså på Jesus og blev givet til mennesker i dåben. Eksemplerne herpå er mange i Nye Testamente.

2) Og i forbindelse med en af sine første undergerninger sagde Jesus til en syg, allerede før han havde helbredt ham: *"Vær frimodig, søn, dine synder tilgives dig!"* (Matt 9,2). For Jesus var tilgivelsen ikke uvæsentlig og billig, [mens legemlig helbredelse og moralsk forbedring var det dyre og væsentlige]. Tværtimod. Det gjorde Jesus klart, da han sagde: *"Hvad er det letteste, at sige: Dine synder tilgives dig, eller at sige: Rejs dig og gå? Men for at I kan vide, at Menneskesønnen har myndighed på jorden til at tilgive synder" – da siger han til den lamme: "Rejs dig, tag din seng*

og gå hjem!" Og han rejste sig og gik hjem. Da folkeskarerne så det, blev de grebet af frygt og priste Gud, der havde givet mennesker en sådan myndighed (Matt 9,5-8).

Guds tilgivelse er gratis og uden modydelse, men ikke "billig". For denne tilgivelsen blev siden betalt med hans eget blod.

3) Tænk på nadveren, som Jesus gav sine disciple som det sidste før sin død på korset. Han sagde: *"Tag det og spis det; dette er mit legeme."* Og han tog et bæger, takkede, gav dem det og sagde: *"Drik alle heraf; dette er mit blod, pagtens blod, som udgydes for mange til syndernes forladelse"* (Matt 26,26-28).

I den kristne tro er intet større end tilgivelsen, som Jesus, Guds Søn vandt os ved sin død for at vi skulle leve. Hans tilgivelse er noget helt andet end vore moralske forbedringer og alt, hvad vi mennesker kan gøre for hinanden. Den frelser os helt og holdent som de syndere, vi er, og fører os til himlen (Luk 1,77).

Tilgivelse i menigheden

Men hvilken rolle spiller menigheden i forbindelse med frelsen og tilgivelsen? Hvis vi selv skulle regne svaret ud, ville vi måske - med lidt snusfornuft - påstå, at vi ikke behøver nogen menighed eller kirkegang, for at få Guds tilgivelse. Men spørger vi Jesus og hans apostle, mærker vi tydeligt, at tilgivelse og menighed hører sammen. Svaret findes i teksterne ovenfor:

1) Mennesker bekendte deres synder overfor Johannes Døber i Jordan og blev døbt. Sådan må vi i dag knæle og bekende vore synder der, hvor den kristne dåb er i brug, og der, hvor Gud har indsat sine tjenere til at forkynde om synd og nåde. For vores svage tro har brug for at høre det tilsagt sammen med synlige tegn. Og derfor behøver vi menighedens fællesskab. Derfor skal vi i kirke på søndag.

2) Mennesker undrede sig over, at Gud havde givet mennesker en sådan myndighed (at tilgive synden i Guds sted). Denne myndighed gav Jesus sine disciple, da han sagde: *"Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt, nægter I at forlade nogen deres synder, er de ikke forladt"* (Joh 20,23). Gud har bestemt, at han vil give sin tilgivelse til os personligt gennem sit ord, som Guds tjenere taler til os i Jesu navn. Derfor skal vi til skriftemål på søndag. Tilgivelse er ikke et spørgsmål om, hvad vi føler hos os selv, men hvad Gud gør for os og med os.

3) Jesus gav os nadveren som det måltid, hvor vi - frem til hans genkomst - kan modtage hans legeme og blod til syndernes forladelse og forenes med hinanden i tro og kærlighed. Derfor står det fast: Tilgivelse fra Gud er tilgivelse i menigheden.

"I denne kristne menighed forlader han dagligt mig og alle troende al synd rigeligt." Så fantastisk sammenfattes det i Den lille Katekismus.

Leif G. Jensen

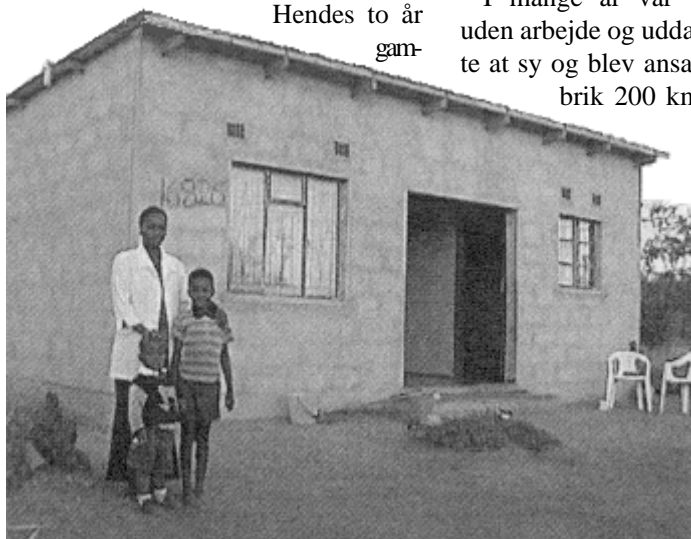
Guds blomst i Botswana

I 9 måneder har jeg givet dåbs- og konfirmandundervisning til en ung kvinde fra nabomenigheden i Serowe 350 km borte. Hun hedder Olebile, som betyder "Gud har set til". Efterhånden har jeg lært hendes historie at kende Og da hun har fortalt den, siger hun: "Ke sthunya sa Modimo - Jeg er Guds blomst. Kan du se, hvordan han har bragt mig i blomst?"

Bragt i blomst

Det var en mandag i maj. Om morgenen havde jeg bragt min datter i skole for endnu en uge, i løbet af dagen gjort forskellige gøremål og kom så ved femtiden om eftermiddagen til Olebile. Hun har kontorarbejde ved en social-institution i hæren. Den ligger indenfor synsvidde af hendes toværelses hus, som hun har lejet. Vi sætter os udenfor på de to stole, hun ejer. Under vores samtale hører vi gennem motorlarmen fra vejen militærets hornmusik. Der er fest derovre med spisning i kantine.

Hendes to år gamle

le søn er kommet fra børnehaven. Og hans syv år gamle broder tager ham med for at købe majsmel. Olebile laver mad og går langt om længe i gang med at spise, mens vi fortsætter undervisningen. Hun må spise tit. For hun er HIV positiv.

Positiv

Hun har gået syv år i skole. Dengang var hun med sin familie med i en af de mange grupper, som sammenblander kristendom med mange andre ting. Da denne gruppe gik i opløsning, kom familien til den lutherske kirke.

I mange år var Olebile hjemme uden arbejde og uddannelse. Hun lærte at sy og blev ansat på en tekstilfabrik 200 km fra Serowe fra 1995 til 1998.

Dér lærte hun den mand at kende, som hun siden fik to børn med. Men han har misbrugsproblemer med alkohol og stoffer og har ikke giftet sig med hende.

I år 2000 ventede hun sit andet barn. Helbredsmæssigt gik det dårligt. Mistanken om AIDS var der. Men hun tænkte, at skulle hun dø, kunne det også være det samme. Først efter drengens fødsel lod hun sig teste. Og testen var positiv.

I modsætning til mange andre har hun aldrig holdt det skjult. Hun fortalte det til familie og slægtninge. Ingen troede hende. Hendes onkel sagde: "O a peka - Du er sindssyg!"

Ny medicin

Men Olebile var syg. Og hendes baby blev smittet gennem modermælken. Hun vidste det var uheldeligt og tænkte på at tage sit liv. Men hun indså, at det ikke var nogen løsning. Og hun vidste, at livet kommer fra Gud og han bestemmer dets længde.

Men hun fik det stadig værre. Fra april til juli 2002 lå hun på sygehus. "Jeg lå for døden" siger hun. Da kom der ny medicin til Botswana. Som ansat af regeringen fik hun medicinen betalt. Og derefter er hun igen blomstret op, som hun siger.

Taknemmelig

Dengang havde hun holdt en fest i sit hus. Hun var så taknemmelig overfor Gud, som havde givet hende en så stor medicinsk hjælp. Men stadig troede familien ikke på hende. Først for kort tid siden har hendes onkel sagt undskyld og givet hende en ko for, hvad han tidligere havde sagt.

I militæret ved de, at Olebile møder et kvarter efter arbejdstidens begyndelse. Hun har faste tider, hvor hun

må tage sine tabletter og give sin dreng hans eleksir. Men i dag kan hun arbejde og passe sine børn. For kort tid siden er hun blevet forfremmet. Mens jeg sidder dér, viser hun mig et brev. Hun er blevet optaget til videreuddannelse. Og da kan hun regne med yderligere forfremmelse.

Uden angst

OleBILE ved, at hun dengang ikke lyttede til Gud og heller ikke til de mennesker, som sagde, at hun ikke skulle indlade sig på uforpligtende forhold til en mand. Hun råder i dag unge mennesker til at vente til ægteskabet. "Tænk på Noa" siger hun. "Menneskene ville ikke høre på Gud og omkom. Og tænk på Jonas; de der hørte på ham, omvendte sig, og Gud gav dem livet. Sandheden vil gøre jer frie" siger hun "frie fra synden." Jeg spørger, om hun er bange for fremtiden. "Nej" siger hun. "Jeg planlægger, som jeg kan og stoler på Gud."

Den skønneste blomst

I mellemtiden er solen gået ned. I mørket beder vi en bøn til afslutning. *OleBILE*, navnet passer: *Gud har set til hende*. Nu kan vi planlægge dagen, hvor hun i dåben skal erfare, at Han har tilgivet hende og tager sig af hende, og hvor han vil give hende den medicin, der gør udødelig: Hans Søns legeme og blod.

Er det ikke en blomst, som er skønnere end Salomo i al sin pragt!

Fortalt af Daniel Schmidt, "vores" missionær i Botswana siden 1992.

VL

"Vores" børn i Brasilien

Januar-Marts

Januar er ferietid. Børnene går ikke i skole, og mange besøger deres familie, faddere eller er nogle dage hos en familie, der kender vores hjem. Men ikke alle børn har et feriested. Nogle af børnenes pårørende har simpelt hen ikke økonomi til det, og nogle har slet ingen pårørende.

Shelley Bragelmann (volontør fra USA) og *Andrea Riemann* (volontør fra Tyskland) gav disse børn en oplevelse med en stor udflugt til et "vandland". *Andrea* er her nu for 7. gang. Børnene elsker hende, og hun gør virkelig meget for dem. *Shelley* har også været her en gang tidligere og blev her denne gang i 6 uger.

I *januar* havde vi en alvorlig ulykke med *Evandro Miguel de Jesus*. Han fik næsten skåret halspulsåren helt over. Han mistede en mængde blod, men kom hurtigt under behandling på Três Coroas Hospital. *Evandro* er, Gud være lovet, kommet sig igen.

I *februar* fik vi en ny dreng, *Anderson Vinícius Faiet dos Santos*, som går i 5. klasse. Han skar sin fod den første uge, han var her og måtte sys med fire sting og kom sig hurtigt.

I *marts* indtraf en tredje ulykke, da vores minibus på vej tilbage fra gymnasiet stødte ind i en pick up. Heldigvis skete der ingen alvorlige personskader i nogen af bilerne. Men bussen måtte repareres. Hele fronten var ødelagt, og chassiset måtte genoprettes. Men vi var i pengenød og måtte i lang tid undvære vores vigtigste transportmiddel. Vi takker for støtte til reparationen på ialt kr. 30.000. Og bussen er nu igen i gang med at køre elever til gymnasiet og hente breve og forsyninger i Gramado.

April-Juni

I denne periode blev 2 nye børn midlertidigt knyttet til vores store familie. 7-årige *Afonso da Silva* og hans 5-årige søster *Maria* blev bragt til os af dommeren i Canela City.

Det er vidunderligt, hvad vores partnerskab over grænserne kan udrette. En amerikansk støtteorganisation, som også hjalp med reparationen af bussen, har gjort det muligt for *Isabel Scholz, Nair Franck and Maurício Sperb* at deltage i engelskundervisning i Gramado uden anden udgift for os end transporten. *Luis Carlos Costa, Richard Silva and Renato Scholz* har på samme måde kunnet deltage i computer-undervisning.

Juli-August

For tiden er det vinter i Brasilien. Og i juli måned har børnene vinterferie fra skolen. Ferien varer dog kun to uger, men nogle familier henter deres børn, så de kan tilbringe en uge hjemme. Så vi har kun haft få sønner og døtre her

i vinterferien. Nu er de alle tilbage og begyndt på skolen igen.

Den 19. juli oplevede vi en særlig velsignelse, da pastor Jais Krüger kunne vie *Genair da Silva* (34) og *Márcio Sperb* (33). De er begge medarbejdere i vores hjem og vil fortsætte med at bo og arbejde her.

Og med en særlig glæde taler vi om vores volontør, *Jessica Noon*, som nu er vendt tilbage til USA efter at have været her i 6 måneder. Jessica ville gerne være blevet her længere, men kunne ikke få det nødvendige visum.

Jessica havde mange gode planer for volontør-programmet, og vi er kede af, at hun ikke kunne blive længere. Visumreglerne er efter forbilligede fra USA i forlængelse af 11. september blevet strammet, men vi håber ikke, at det vil tage modet fra volontører. Vi arbejder med det og håber, at vi kan løse problemerne.

I ønskes alle Guds velsignelse!

Tealmo K. Percheron

VL

**Bliv volontør eller sponsor for et barn på børnehjemmet
*Instituto Santissima Trindade i Moreira, Brasilien.***

Martinskirken, København

Efter i 125 år at have vist vejen til Himlen måtte det 1,5 meter høje kors liftes ned. Rusten havde tæret, så korset ikke længere kunne stå ret.

Det var et trist syn at se det skåret i småstykker på jorden. Men som et medlem sagde: "Heldigvis har vi da inde i kirken et krucifix med vores sejrrige konge og frelser."

Berøvet sin pynt taler spiret nu som martyren: "Jeg ser himlen åben og Menneskesønnen stående ved kraftens højre hånd." Og som menighed beder vi om kraft til at gå ud med korsets vidnesbyrd i alle retninger.

Menigheden ønsker i efteråret at forstærke sin mission med en særlig "gæstedag" hver sidste søndag i måneden. Velkommen!

VL

Volontør i USA

Jeg er volontør i USA juli-jul 2003.

Jeg er med i *La-borers for Christ - Arbejdere for Kristus*.

Det er en organisation indenfor Den lutherske Kirke - Missourisynoden, så alle medarbejdere er kristne.

De fleste Arbejdere er pensionister, men de har ikke arbejdet med byggeri, før de blev pensionister. Mange af dem har solgt eller lejet deres hus ud og bor så i en stor campingvogn. De kører fra det ene projekt til det andet og bor på byggepladsen. Alle får samme minimumløn 6 \$ i timen, så det er nødvendigt med en opsparing.

Det projekt, jeg er kommet på, er en kirke med skole lidt udenfor San Francisco på USA's Vestkyst. Projektet består af et stort kirkerum i midten, og så er der klasselokaler, toilet og køkken rundt om. Og udenom bygningerne er der baseball-bane og parkering. Alt tømrerarbejdet bliver udført af Arbejderne. VVS, el og blik bliver lavet på kontrakt.

Arbejderne arbejder tirsdag-lørdag, så frivillige fra menigheden kan være med lørdag - ligesom da vi renoverede Martinskirken i København. Vil nogen høre nærmere, kan de skrive på e-mail: gofisker@hotmail.com.

Visti Lyrstrand

Ny kirke i Århus

GRATIA evangelisk-lutherske frimenighed i Århus

Menigheden har flyttet flere gange i løbet af 19 gode år: Fra husmenighed i 1984 til kældermenighed 1985-90 og til menighed i lagerlokaler fra 1990 til i dag. - Måske flytter vi snart igen - til egen kirkebygning! Vi har arbejdet med projektet siden 2001, da vi fandt en velegnet grund på Skejbygårdsvej 23 i Risskov.

I efteråret 2001 stilede vi mod at købe en „flygtningebarak“. Simpel og enkel. Og et godt symbol på en kirke. Men desværre gav kommunen os ikke den nødvendige dispensation.

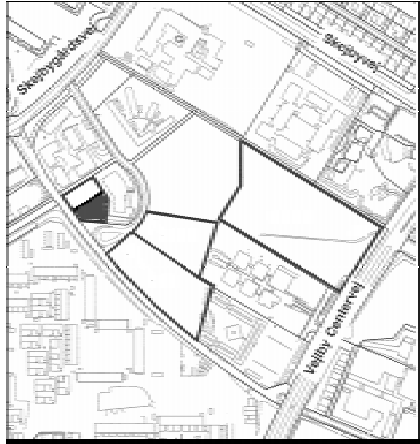
I løbet af 2002 udarbejdede en arkitekt „kors-kirken“ for os. Flot og ide-rig! Men da vi fik håndværkertilbud hjem, var den for dyr for os. Projektet blev skrinlagt marts 2003.

I april 2003 rådførte vi os hos en bygmester og en ny arkitekt, som gav os tro på, at der kan opføres en kirkebygning for færre midler end hidtil antaget.

Årsmødet i maj opmuntrede os til at undersøge mulighederne. Og vi er nu i gang med et projekt, som vi håber og beder til, at menigheden kan gabe over økonomisk - godt hjulpet af søstermenigheder i København, Løsning og på Langeland:

Fase 1: Kirkebygning 150 kvm.

Fase 2: Præstebolig / pedelbolig og kollegium / ungdomsboliger.

Byggegrunden blev købt 1.7.2003 med overtagelse pr. 1.2.2004. Den ligger tæt ved et boligområde i en aktiv bydel i Risskov.

Nye kirke-tegninger er ved at blive lavet og forventes klar sidst på efteråret 2003.

MÅL: Vi ønsker at give bydelen Århus Nord en god lille kirke, som kan være et tilflugtssted både for menighedens medlemmer og for mange andre i Århus-området. Vi føler os tilskyndet til at lægge kræfterne i, også fordi Gud har givet os flere medlemmer, og fordi kirkegangen om søndagen er voksende. - Menighed hos Jesus Kristus - på bibelsk grund - med evangelium, dåb og nadver. Vi har selv brug for det hver søndag! Og vi tror, at andre også behøver det.

Tak Gud! For han er barmhjertig og nådig! Og bed for os og for kirkeprojektet!

LGJ

Hvem er de - og hvorfor?

Lærerinden fra Fyn

"Hvem gemmer sig bag sidste navn i telefonbogen?" spørger TDC Magasinet marts 2003 et kirkemedlem fra Lohals

Aasø Hansen, Else Marie, Svendborg

- Vi klipper fra præsentationen:

Hvad er historien bag dit navn?

Min far var den første, der hed Aasø. Navnet stammer fra Langeland, hvor der ligger en lille lokalitet, der hedder Aasø. Her boede min oldemor.

Betyder det noget for dig at stå sidst i telefonbogen?

Altså, jeg har selv valgt at blive optaget under Aasø. På mit arbejde er jeg i mange år blevet kaldt Aasø, så det var mest naturligt. På den måde har jeg selv bestemt, hvor jeg står.

Hvad bruger du dit liv på?

Jeg har jo mit hus og min have. Derudover er jeg besøgsven og med i besøgsledelsen i Røde Kors. Så er jeg aktiv i Den evangelisk-lutherske Frikirke i Lohals og med i en litteraturkreds her i Svendborg. Før jeg blev pensioneret var jeg lærer på Sundhøjskolen på Tåsinge.

Er du glad for at bo i Svendborg?

Jeg er født og vokset op på Langeland i Østre Huse. Så har jeg boet i Jylland og på Tåsinge og siden 1982 her i mit dejlige rækkehus. Det ligger i udkannten af Svendborg med skoven lige uden for vinduet.

Læreren fra Jylland

"En almindelig søndag med en autonom" er Kr. Dagbl.s titel på et interview med et musikalsk kirkemedlem i Gratia

Bendix, Jens, Hinnerup ved Århus

- Vi klipper lidt fra præsentationen:

Hvor vil du helst gå i kirke?

I Gratiakirken i Århus. Der plejer jeg at gå i kirke, fordi der er en god præst, og så spiller jeg orgel til gudstjenesten.

Hvilken salme vil du helst synge?

"Gak ud, min sjæl, betragt med flid" er en utrolig smuk salme, med smukke billeder, der er gør tingene forståelige og har fine elementer af håb.

Hvilket element i gudstjenesten betyder mest for dig?

Hmm, det er selve trosbekendelsen, hvor jeg bekender min kristne tro og får Guds velsignelse. Jeg går i kirke så godt som hver søndag for at pleje min tro. Det er ligesom med en bil. Hvis ikke jeg kommer ny diesel på min gamle trabant, så når den ikke langt.

Hvem drikker du helst kirkekaffe med?

Min kone, familie og gode venner. Vi snakker sammen, og det er en god måde at få gudstjenesten ned på jorden igen. Tanken om at kaffen koger under prædikenen kan jeg godt lide.

Har du nogle særlige traditioner, der knytter sig til søndagen?

Jeg er ikke særlig traditionsbunden. Nogen vil sige, at jeg er halv autonom...

Luthersk Sommerferie

5 gode dage på Hedemølle Efterskole

90 deltagere. Spisesalen var tæt besat. Og maden fra Kissa & Co. med opskrifter fra Kingos og Luthers tid var overraskende og superb!

Stud. theol. Magnus Sørensen førte os efter morgenmaden ind i 4 af "Jesu tegn" fra Johannesevangeliet, der senere blev gennemgået for børn og juniorer af pastor Jensen. Flaget blev hejst. Og pastor Lyrstrand udlagde 1. Johannesbrev i 5 bibeltimer.

Udenlandske gæster og mission

Der var inspirerende besøg fra Frankrig. Pastor Martin Jautzy prædikede evangeliet for os til opmuntring og tro på Jesus Kristus. Han berettede fra Den evang.-luth. Kirkes arbejde i Frankrig. Festaftenen bød på mange indslag, og der blev samlet 11.500 kr. ind til luthersk kirke-mission i Paris.

Vi fik også overraskende besøg fra Den Evang. Luth. Bekendelseskirke i Norge og Sverige ved Gro og pastor Asbjørn Hjorthaug, kirkens formand.

Pasteur Martin Jautzy
på Gudenåen

Årets altermotiv

Alterbilledet var lavet af Lil og Le Lyrstrand: Jesus Kristus på korset bag Maria og Johannes. Han fortæller dem, hvad de skal være for hinanden. "Tag dig af hende! Tag dig af ham! Vær tro til døden!" Vi plejer at høre ordene i forbindelse med bryllup. Jesus siger dem fra korset til os alle. Og derpå dør han for os. Og nu er han midt iblandt os for at det skal realiseres - hans tilgivelse - og vort indbyrdes fællesskab.

Årets lejr sang

Kirstina Strand havde forfattet i tilknytning til temaet "Liv med Jesus" samt og tegnene i Johannes-evangeliet på melodien: En lærke letted. Vi citerer v4:

Et liv med Jesus, det er at elske

ej blot med ord, men i gerning klar.

Og Gud velsigner med rige gaver:

Lidt brød og fisk - mæt femtusind var.

Et himmelsk fællesskab ejer vi,

for Jesu blod os har renset fri,

har renset fri.

- Judith Lund Nielsen dirigerede lejr-koret, som lærte „Velsignelsen.“ En smuk sang at slutte lejren med.

Glimt fra programmet

I en virkelighed med ensomhed, utroskab og død kan en kristen sige: „Jeg tror på de helliges samfund“. Apostelen Johannes forklarer: „Vort fællesskab er med Faderen og med hans Søn, Jesus Kristus.“ Og derpå skynder han sig at fortælle om tilgivelsen. Det er hemmeligheden bag fællesskabet med Gud - og med hinanden.

En stor tak

- til lejrudvalget i Løsning for en god "Luthersk Sommerferie" 2003!

LGJ/VL

Lohals Kirke, Langeland

Den 22. - 24. august var der dømt hygge på Langeland. Man kunne næsten fristes til at kalde det en hyttetur, da vi var 11 unge, der tog turen til Rudkøbing og så lige lidt længere, for at tilbringe weekenden i Helges og Jyttes hus. De havde været så venlige og tillidsfulde at låne os hus, have og duer, hvilket vi er meget taknemmelige for - især dem af os der aldrig har studeret duers privatliv og kurtmageri før.

FREDAG

Weekenden begyndte som nævnt allerede fredag, hvor der, efter levningerne at dømmе, blev serveret en herlig aftensmad. Under tegnede kunne desværre først støde til gruppen senere på aftenen, men jeg fik at vide at der havde været afholdt bibelstudie efter princippet "Ordets skole" som er et studie delvist baseret på selvstudium, fordybelse og samtale om Guds ord. Senere blev der stillet an til spørgsmålstilspil, sang og hygge før der efter en del soveposesladder fra pigeværelserne og snorken fra drengeværelserne endelig faldt ro over "hytten".

LØRDAG

Lørdag formiddag havde stud.theol. Magnus Sørensen et oplæg klar til os, med overskriften "Kirke med Ansvar". Et godt oplæg om det ansvar vi også som menighed har, for at læren i kirken forbliver ret, ligesom vi også har ansvar i samfundet, på arbejdspladsen og i familien. Oplægget førte til en efterfølgende god debat!

Senere på dagen var vi nogle, der var friske og tog til stranden. Nogle var endda så friske at de også gik i vandet, til trods for at der efter mit barometer var dømt stiv kuling! En is i kiosken blev det dog til inden vi skulle hjemad. Her var vi tre, der måtte bruge de apostoliske heste, idet der ikke var cykler nok til alle, og jeg kan i denne forbindelse informere om, at der ikke findes nogle barmhjertige samaritanske bilister på Langeland - vi måtte gå hele vejen hjem! Om aftenen, efter vi havde grillet, havde vi en hyggelig sangstund der senere mundede ud i en god snak om vore tanker om kirkeformer og fremtid.

SØNDAG

Søndag var vi i kirke i fisker- og skipperbyen Lohals til en god og opbyggende gudstjeneste under frikirkens eneste kirkeskib.

Pastor Vagn Lyrstrand holdt en prædiken over teksten fra Lukas, hvor Jesus græder over Jerusalem og renser templet. En prædiken der stod i god forlængelse af vores tema og debat på lejren, og vi kunne efter endt spisning og rengøring tage hjem hver til sin menighed med fornyede kræfter og eventuelle ideér.

Jeg vil gerne som nyt medlem af Den evang.-luth. Frikirke sige tak for en rigtig god lejr til alle, der var med. Jeg nød det rigtig meget og finder det uhyre vigtigt for fællesskabet i kirken, at vi som unge kan mødes på tværs af bæltter og broer, for at være sammen om Guds ord og hygge os sammen. Jeg glæder mig allerede til næste gang jeg kan være med. Og til Sanne, Linea, Helene og Cecilie - godt initiativ og tak for en god lejr!

Karina Teglgard

Løsning, konfirmandlejr

Lasse, Emil, Mikkel, David, Tobias, Vidar, Lis og Leif tog til Hjarnø fredag den 29/8.

Det regnede, da vi skulle med den lille Hjarnøfærge. Og det regnede og regnede. Men vi kom da frem. Da vi kom ind i hytten, fik mange af drengene sig vist en overraskelse, da de så, hvor ulækkert og fugtigt og småt der var - og fuldt af edderkopper. Dem var mange af drengene bange for (nu skal jeg ikke nævne navne)! Vi fik pakket ud og fik mad. Så holdt vi andagt og gik i seng.

Næste dag fik vi morgenmad og gik i gang med undervisning. Vi havde om det første bud, det andet bud og det tredje bud. Vidar havde forberedt sig med nogle gode spørgsmål, som han stillede til teksten. Senere på dagen holdt Leif et terrænløb på øen, hvor vi var delt ind i to hold. Det ene var David Mikkel og Emil, og det andet Tobias Lasse og Vidar.

Så gik vi rundt på øen og svarede på spørgsmål og til sidst skulle vi gå hen til campingpladsen og svare på et spørgsmål, der lød: "Hvor mange venner havde Daniel?" Hvis vi svarede rigtigt fik vi en is. Så skulle vi hjem til det lille hus igen og fik mad.

Næste dag skulle vi pakke og så hjem. Mikkel og Lasse blev hentet ved færgen, mens David, Emil, Vidar og Tobias kørte til Løsning i kirke.

Skrevet af Tobias Jensen

Kalender

Ung weekend 10.-12. oktober

Efterårslejr for alle konfirmerede unge. Værter er Martinskirkenes unge i København. *Lejren holdes på "Kukkassen" i Ballerup.*

Hamlet tænkte over livet og sagde: "To be or not to be?" Hvad tænker vi om livet? Vi vil tænke over det under emnet:

"I pagt med Gud."

Temaet gennemgås af stud. theol. Magnus Sørensen og pastor Vagn Lyrstrand. - Kontakt lynfisker@hotmail.com - SMS 50592825.

Lil Lyrstrand

Postkasse

"Det er en opmuntring at vide, at ens læserbreve bliver værdsat. Og jeg siger mange tak for de to eksemplarer af Luthersk Kirke. Jeg vil være glad for at modtage et gratisabonnement for resten af 2003. Tak." KA

"Tak for dit brev med henvisning til mit læserbrev. Tak for de tilsendte blade som allerede er læst med stor interesse og i - næsten - enighed." AC

Tip & tilbud

Følg avisdebatten og indsend adresser til redaktionen for gratis gaveabonnement på LK - også til dine bekendte! VL

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martinskirken, Martinsvej 4

Søndag 5. okt. 10 m. nadver
Søndag 12. okt. kl. 16.30
Søndag 19. okt. kl. 10 m. læseprdk.
Søndag 26. okt. kl. 10 "Gæstedag"
Alle Helgen 2. nov. kl. 10 m. nadver
Søndag 9. nov. kl. 16.30
Søndag 16. nov. kl. 10 m. nadver
Søndag 23. nov. kl. 10 m. nadver
1. Advent 30. nov. kl. 10 "Gæstedag"
2. Advent 7. dec. kl. 16.30

Langeland, Lohals kirke, Østergade 34

Søndag 5. okt. 16
Søndag 12. okt. ingen gdst.
Søndag 19. okt. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 26. okt. kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
Alle Helgen 2. nov. kl. 16
Søndag 9. nov. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 16. nov. ingen gdst.
Søndag 23. nov. kl. 16
1. Advent 30. nov. kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
2. Advent 7. dec. kl. 10.30 m. nadver

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej

Søndag 5. okt. kl. 10 m. nadver
Søndag 12. okt. kl. 14
Søndag 19. okt. ingen gudstj.
Søndag 26. okt. kl. 14 Gæstesøndag
(m. kirkekaffe)
Søndag 2. nov. kl. 10 m. nadver
Søndag 9. nov. kl. 14
Søndag 16. nov. kl. 10 m. nadver
Søndag 23. nov. kl. 14 Gæstesøndag
(m. kirkekaffe)
1. Advent 30. nov. kl. 10 m. nadver
2. Advent 7. dec. fælles med Gratiakirken i Århus (se Århus)

Århus, Gratiakirken, Bissensg. 14

Søndag 5. okt. kl. 16 m. nadver
Søndag 12. okt. kl. 10 (9.20 skrifte)
Søndag 19. okt. kl. 16 m. læsepræd.
Søndag 26. okt. kl. 10 m. nadver
Søndag 2. nov. kl. 16 m. nadver
Søndag 9. nov. kl. 10 (9.20 skrifte)
Søndag 16. nov. kl. 16
Søndag 23. nov. kl. 10 m. nadver
1 advent 30. nov. kl. 16 m. nadver
2. advent 7. dec. kl. 14 m. adventsfest

ADRESSER

Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660

Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661

Se Luthersk Kirke i farver på www.vivit.dk. - Skriv til os på: post@vivit.dk